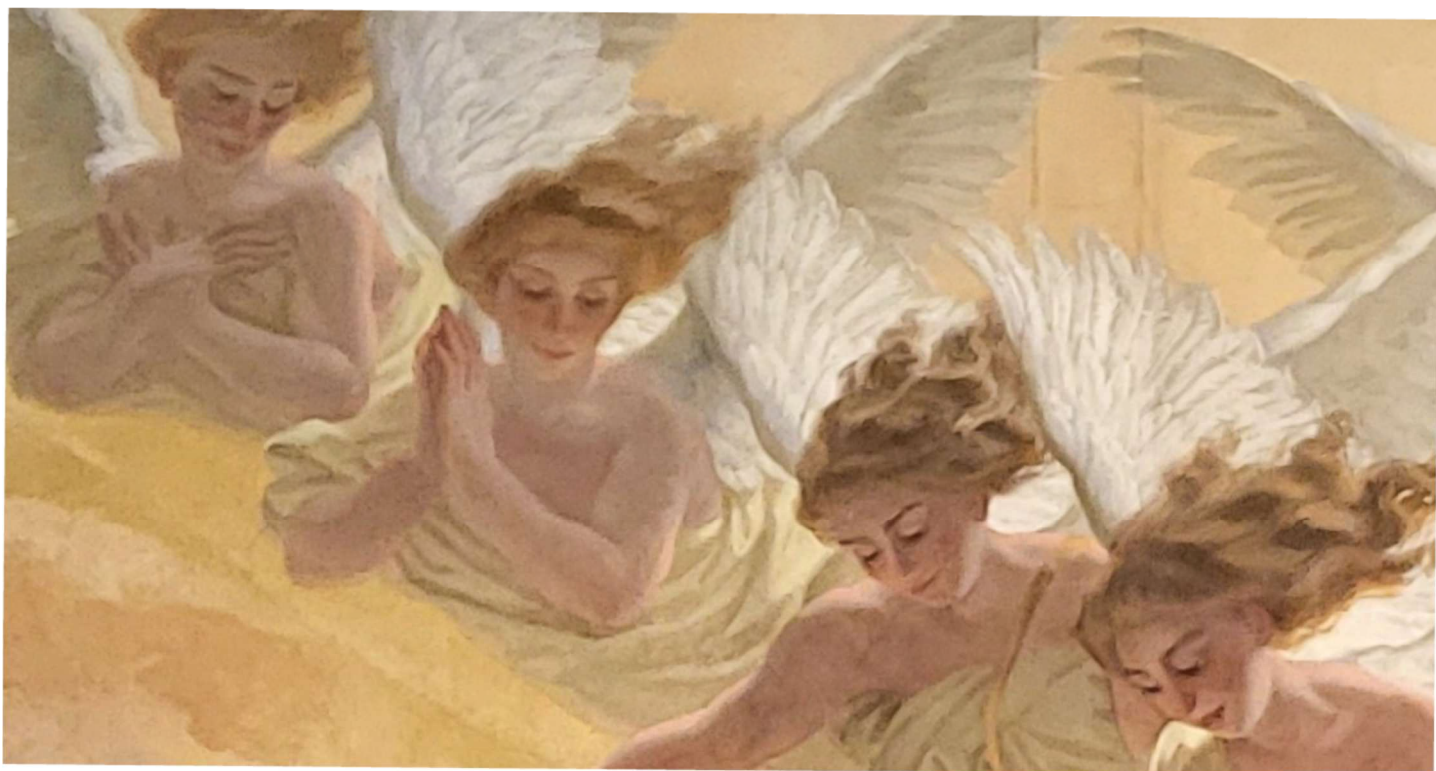

Pismo generalnega ministra in definitorija celotnemu redu za
Slovesni praznik svetega Frančiška 2025

OB OSEMSTOLETNICI HVALNICE IN FRANČIŠKOVE VELIKE NOČI

Dragi bratje in sestre,
naj vam Gospod podari mir!

S praznikom svetega Frančiška v letu 2025 zaključujemo osemstoletnico *Hvalnice stvarstva* (*Sončne pesmi*) in se približujemo osemstoletnici velike noči svetega Frančiška, ki jo bomo praznovali prihodnje leto.

Od Hvalnice stvarstva do Transitusu

To povezavo med *Hvalnico stvarstva* in smrtjo svetega Frančiška najdemo v starodavni zgodbi *Compilatio Assisiensis*, kjer je sveti Frančišek, ko je slišal o njegovi bližajoči se smrti, rekel:

»No, če je smrt blizu, mi pokličite brata Angela in brata Leona, da mi bosta pela o sestri smrti.«

Oba sta se postavila pred njega in v solzah zapela Hvalnico bratu Soncu in drugemu Gospodovemu stvarstvu, ki jo je svetnik sam zložil med svojo boleznijo, v hvalo Gospodu in v tolažbo svoji duši in dušam drugih.

V tej hvalnici je pred zadnjo kitico vstavil še kitico o sestri smrti (CAss 7).

Sveti Frančišek se torej sam približuje smrti s hvalnico, ki ji je malo prej že dodal kitico odpuščanja, da bi spodbudil asiškega župana in asiškega škofa, ki sta bila v sporu, k spravi.

Predvsem odpuščanje in sprava

Tudi mi želimo slediti temu vodstvu, ki izhaja iz dejanj samega svetega Frančiška, ko se pripravljamo na praznovanje njegove smrti, in naj nas najprej gane njegovo povabilo k odpuščanju in spravi:

Hvaljen bodi, moj Gospod, po tistih, ki odpuščajo zaradi tvoje ljubezni in prenašajo bolezen in stisko.

Blagor tistim, ki to prenašajo v miru, kajti od tebe, Najvišji, bodo kronani.

V to povabilo so vključeni tako Bog kot naši bratje in sestre: odpuščanje je mogoče po Božji ljubezni ("zaradi tvoje ljubezni"), zato z vstopom v odnos z Bogom in črpanjem iz njegovega neizmernega usmiljenja, šibkost in stisko pa je mogoče "prenesti v miru" le z vero in upanjem, usmerjenim k Najvišjemu in njegovi kroni. Bog in naši bratje in sestre se prepletajo v tem velikem povabilu k odpuščanju in spravi, iz katerega vzcveti skrivnostni dar miru, dar, ki nam omogoča, da "v miru prenašamo" vsako težavo.

Ta mir, to spravo in to odpuščanje potrebujemo danes bolj kot kdaj koli prej, v našem svetu, ki ga razdirajo konflikti in vojne: predvsem preveč vojn med ljudstvi in narodi, pa tudi spori in nesoglasja znotraj iste države in, žal, razdori znotraj naših bratstev in naših krščanskih skupnosti. Povabilo svetega Frančiška k odpuščanju nas doseže v našem vsakdanjem življenju in nas vabi, da naredimo prvi konkreten korak k miru, ki ga prosimo od Boga zase in za ves svet, skozi dar odpuščanja, ki ga ponujamo in prejemamo.

Oporoka: Povabilo k spominu

V mesecih pred smrtjo je sveti Frančišek poleg tega, da je napisal verz hvalnice za spravo med županom in škofom, narekoval tudi svojo oporoko. Prvi del je spomin na najpomembnejša obdobja njegovega življenja, začeni s srečanjem z gobavci, ki ga pripisuje začetku svojega spreobrnjenja. Nato obravnava molitev v cerkvah, odločitev za življenje v katoliški cerkvi, dar svojih bratov in izkušnjo zgodnjega bratstva, ki ga zaznamujejo razdeljevanje vseh dobrin revnim, skupna molitev, odločitev za manjše in podrejenost vsem, ročno delo in oznanjevanje miru. Sveti Frančišek nas tako uči, da se pomembnih obdobj našega življenja spominjamo s

pogledom vere, ki v vsakem od teh trenutkov prepozna dejavno Gospodovo navzočnost, kot to počne on:

»Gospod mi je rekel, bratu Frančišku, da začnem takole ... in me je vodil med gobavce ... Gospod mi je dal vero v cerkvah ... Gospod mi je dal brate ... sam Najvišji mi je razodel, da moram živeti po vzoru svetega evangelija ... Gospod mi je razodel, da moramo reči ta pozdrav: 'Gospod naj vam podari mir!'«

Od svetega Frančiška se torej lahko naučimo »spominjati«, torej, da se spominjamo obdobj našega življenja, se učimo prepoznavati Gospodovo navzočnost, ki nas spremlja skozi zgodovino našega poklica, in tako odkrivamo, da je vse Božji dar. To prepričanje, da od Boga, velikega Darovalca, prihaja vse dobro, je ključ do razumevanja Hvalnice stvarstva, himne in zahvale za veliki dar stvarstva, in prav to prepričanje naredi celotno življenje svetega Frančiška veselo zahvalo, povračilo Bogu darov, ki jih je prejel od Njega.

Tudi smrt je dar

Ta sposobnost spominjanja, torej gledanja na našo zgodovino z očmi vere, pojasnjuje tudi izjemen način, kako se sveti Frančišek loteva smrti in sestavlja zadnjo kitico hvalospeva:

Hvaljen bodi, moj Gospod, po naši sestri smrti, telesni smrti, ki ji noben živeč človek ne more ubežati: gorje tistim, ki umrejo v smrtnih grehih; blagor tistim, ki jih bo našla v tvoji najsvetejši volji, kajti druga smrt jim ne bo škodovala.

Tudi v smrti sveti Frančišek prepozna skrivnostno Božjo navzočnost in celo smrt postane dar, za katerega slavimo Gospoda. Sveti Frančišek lahko smrt na novo interpretira tudi v luči lepote življenja in stvarstva, ker ve, da je vse Božji dar: prav ta globoka vera mu omogoča, da vidi lepoto življenja tudi, ko se življenje konča. Vse njegove izkušnje, tako grenke kot sladke, ki se jih je spominjal v svoji oporoki, so ga pripravile na to najvišjo vrnitev njegovega življenja Bogu, ki jo naša tradicija upravičeno imenuje *Transitus* (prehod) svetega Frančiška in ki jo zato lahko prepoznamo kot veliko noč, prehod skozi smrt v polno življenje.

Prav Kristusova velika noč je smrt dokončno spremenila v sestro, za katero lahko hvalimo Boga, Frančišek pa lahko na smrt gleda z očmi, polnimi upanja, in oznanja: »*Blagor tistim, ki jih bo našel v tvoji najsvetejši volji, kajti druga smrt jim ne bo škodovala.*« Njegov pogled se odpre v novo in polno življenje, tisto večno življenje, ki ga Gospod, vstajenje in življenje, obljublja tistim, ki verujejo in upajo vanj (prim. Jn 11,25–26).

Obljuba, ki smo jo prejeli

To obljubo dobro poznamo: to je tista, ki smo jo slišali pred oltarjem na dan naših zaobljub, ko nam je mašnik rekel: »In jaz vam, če se boste tega držali, obljubljam večno življenje.«

Bratje in sestre, ostanimo še naprej zvesti daru, ki smo ga prejeli tisti dan, da bi uživali življenje, ki nam je bilo obljubljeno, ki je večno ne le zato, ker nas čaka po smrti, ampak tudi zato, ker se je že začelo in že zdaj spreminja kakovost našega vsakdana, tako da ga skupaj s svetim Frančiškom spreminja v hvalnico Bogu.

Vse najboljše za praznik svetega Frančiška, bratje in sestre, v hvali in zahvali!

Rim, Generalna kurija, 17. september 2025

Praznik Vtisnjenja ran svetemu Frančišku

Fr. Massimo Fusarelli in bratje generalnega definitorija

Prot. 114668

